

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Anthimi, Sisinnij & aliorum martyrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

& mortuus est, atque sepultus in regione sua. Verò Hebræi asserunt non fuisse de genere Ebed de Nachor fratris Abrahæ descendisse stirpem fuisse eum temporibus Patriarcharum. Natus enim genuit Hus, de cuius stirpe Iob creditur generus, secundum quod in exordio voluminis eius dicitur, inquit: Vir erat in terra Hus nomine Iob.

VITA B. ANTHIMI PRESBYTERI, & aliorum sanctorum Martyrum, quæ apud Surium extant.

Pinianus ducta in uxorem Lucina egregia nobilitate matrona, cum acceptis à Diocletiano & Maximiano Augustis codicillis, Asiæ procon- declaratus esset, ut gratum imperatoribus obsequium exhiberet, acerrima persecutione Christiani agitabar. Habebat autem à consilij Chæremone quædam hominem mente scilicet & valde peruersum, qui cum multiuarijs tormentorum Christianos interimeret, à malo demone captus, & per multa horarum spatia miserrime torquetur, tandem Sanctos, quos interfecerat, inuocans. Quo viso Pinianus nimio terrore correptus in morbum incidit, qui nulla medicorum arte curari poterat. Cernens autem Lucina non aliam huiusmodi causam esse quam quod Christianorum cæcitate pollutus aditum in se inimico patefecisset, studio Christi Confessores perquisiuit, eosque à vinculis liberatos ad se adduci curauit. Anthimus erat presbyterij honore insignis & diaconus, alijsque religione præstantes, Maximianus, Fabius, Diocletius & Florentius: quibus Lucina opes amplissimas & liberam abscedendi libertatem proposuit, si maritum ab ea, qua tenebatur

ii Maij.

Pinianus Asiæ procon- sul.

Chæremone à demone captus repletus expiatus.

M m batur

batur aegritudine, liberare possent. Ad quam Anthimus: Si, inquit, maritum tuum saluum & incolam mem vis, hortare eum ut relicto dæmoniorum cultu Christiana sacra pura mente amplectatur: & dæcto citius optata salute gaudebit. Illa, his auditis, mox ad Pinianum ingressa quæ ab Anthimo accepta rat exposuit; eumque ut Christianis sacris se servari pateretur, sedulè admonuit. Ille verò cum medicis destitutum, nullamque salutis spem restam cerneret: Profectò, inquit, valde illum curare oportet, qui nò credat eum verum esse Deum desperatam salutem reddere, & homines è tuo faucibus eripere potest.

Lucina itaque egressa, protinus Anthimum & Pinianum introduxit, eosque honorifica sede excipere voluit. At Anthimus: Non, inquit, huiusmodi causa ingressi sumus, sed ut Christianæ dogmata semianimi Piniano proponamus, quæ si acquiescere velit, optatam salutem consecuterit. Ad quæ Pinianus cum aures nimiumque expulset, & se promptum paratumque ad Christianam doctrinam suscipiendam esse diceret, Anthimus sine moleculè sanctissimæ Trinitatis mysterium, & lapsusque; humani generis exposuit. Postremo ardenti pietate de redemptione & Christi sacrificijs differere inciperet, Pinianus sublati in celum manibus, & corde & ore Christum confiteri, Christum adorare & supplex scelerum suorum veniam postulare cœpit. Qua confessione Anthimus & Pinianus vehementer gavisus, humique prostratus, precibus incubuere. Et ecce illis orantibus subito ingens fulgor emicuit, totumque illum locum mirificè illustravit: simulque Pinianus præstantissimam salutem consecutus est.

Anthim⁹ Piniano summam doctrinæ Christianæ exponit.

Pinianus credit.

...NNI, &c.

Ad quam Anthonio & Jacobo...
...moniorum...
...lectantur: &c.
...Illa, his...
...Anthonio...
...sacris...
...le verò...
...luis...
...de illum...
...esse Deum...
...mines è...

...Anthonio...
...fica sede...
...in, inquit...
...Christiane...
...onamus...
...em consec...
...imurque...
...ad Christi...
...nus sine...
...erium, &c...
...Postremo...
...Christi...
...ablatis in...
...conficere...
...suorum...
...Anthonio...
...e prostrat...
...e illis orant...
...q; illum loca...
...anus prill...

...um verò in Christi benignitate incredibili gau-
...entias, Maximum, Bassum, Diocletium & Flo-
...entium è carcere ad se vocavit, quibus cum septen-
...ibus in precibus perstitit: & clariore Dei cogni-
...one imbutus sacris aquis cum coniuge totaq; fa-
...milia expiatus est. Interea vt percepti beneficij me-
...ntem animum declararet, nequaquam functio-
...um proconsulis abiecit, sed anno integro in eadem
...reueras Christianos à metallis & ergastulis do-
...milia exceptos benignè habebat, pedes lauabat,
...anus excolabatur, & suppeditato sumptu re-
...que necessarijs ad propria dimittebat. Et quia
...terus magis indies magisque excresebat, præ-
...lita & vicinam prouinciam, vbi amplissimas
...et Auxium oppidum possessiones habebat, eis
...tribuit.

...Postquam verò annis admodum tribus Sifinnius,
...Diocletius, & Florentius, cum alijs permultis vno
...Deo pariter vacantes confedisent, & sine
...molestia debitam Christo seruitutem impen-
...tali modo ad martyrij palmam peruenisse tij.
...Erat ibi couentus hominū quorundam,
...impuris sacrificijs semel quolibet trienis à dæ-
...monibus responsa postulabat. Cū ergo statuto
...temporis spatio euoluto solitas impietates offeren-
...sacrificijs exercerent, negarunt dæmones se con-
...toracula dare posse, nisi Sifinnius, Diocletius,
...Florentius, sacrificarent. Itaque sacrilegi violen-
...tiam Sanctos ad simulacra pertrahentes, cū
...modo ad sceleris consensionem eos inducere
...nt, lapidibus in ipso monte obruerunt: vbi
...discessum malignæ plebis, Christiani debi-
...pulturæ honore reliquias eorum prosequunt

Cedes siffi-
nij, Diocle-
tij & Flore-

M M * P O R T O

Porro Anthimus Presbyter nō longē ab urbe via Salaria apud prædia Piniani latitabat. Accidit autem ut rusticis Syluano sacrificantibus, is quierat eorum sacrificiorum auctor, à diabolo arreprehēderet, omnesque ipsi occurrentes gladio exderet. Ita res cū ad Anthimū perlata fuisset, is fidei clypeo armatus homini furioso & in obuios quosque crudeliter sæuienti occurrit, dixitque: In nomine Domini mei Iesu Christi sta vincas catenis spiritalibus, gladiumque, quem ad hominum faciendos des corripuisti, abijcito. Ad hanc vocem preces

Anthimus
hominē fu-
riosum li-
berat, & ad
Christū ad-
ducit.

ille fixus permansit, quem Anthimus manu arripit ad suum domicilium perduxit; & precibus Antoni triduo vacās, non modo hominem à meretricore, sed quod multo præclarior fuit, à nequitia perditione liberauit, & ad Christum adiunxit. Ille tantū sed multi insuper alij eius virtutis exemplo prouocati nomina Christo dederunt, ut locum illum Syluano dicatum securibus exderent, & Deo omnipotenti consecrarent.

At verò alij nonnulli pestifera simulacrorum religione demerati, eaque re grauiter offensi Priscum Consulare adduxerunt, ut euerfa ab Anthimo mulacra restitueret & debitum de eo suppliciter mereret. Sed cū is in Christi confessione immo permaneret, & minas suppliciaque contempnente ligato ad collum eius ingenti saxo, in Tyberim precipitatus est. Angelus autem Domini, qui clarissime illi conspiciendum præbuit, ruptis vinculis eum cum orationis eum restituit. Altera igitur die Gentiles eum saluum & ad populum concionantem viderent, tam admirādo spectaculo attoniti ad noua eius sese abiecerunt & poenitudine ducti impietatem execrati sunt. His auditis Priscus Anthimus

Anthimus
in Tyberim
iactatur, &
ab Angelo
educitur.

...fili iussit, quem cum vinculis & minis & terro-
ribus frustra superare conatus fuisset, neq; vlla pos-
sione permouere vt idolis immolaret, capitis necatur.
sententia damnauit.

Eo autem vita functo & honorifice à Christia-
nis in oratorio ipsius sepulto, Maximus, qui Anthi-
mo perquam familiaris fuerat, venerari coeptus est:
hui paulò post ab eodem Prisco in vincula missus
multis grauius casus eadem martyrij palmam
Anthimo percepit. Eo igitur etià ablato, Bas-
sius eodem in loco percussos Christianorù animos
egregia oratione confirmabat, hortabaturque vt in
sanctorum passionibus letarentur potius quam lu-
grent. Accidit indè vt multi ad mercatù (qui tum
in loco, quem Forum nouum appellabant, habeba-
nt) confluere & Baccho sacrificarent; cumq; Bas-
sius ad eadem sacrificia impellerent, & is constan-
ter ac precipis negaret, eosque execrandæ impietatis
exeret, & statu oris sui simulacra euerteret, illi in
iracundiam impetu facto calcibus, pugnis & fu-
ribus eum ceciderunt, donec spiritum exhalaret.
Postmodum verò tradiderunt Prisco, à quo diuturna ma-
rcatus custodia, cum omninò respueret sacrificia
demoniorù, capite plexus est. Arque ita omnes isti,
Anthimus, Maximus, Bassus, & Fabius illis locis cæ-
derent, in quibus orare consueuerant via Salaria.
Sisinnius, Diocletius, & Florentius eo in lo-
co humati sunt, quo lapidibus obruti fuere, iuxta
Piniarum oppidum. Eorum autem martyrio mul-
ta gratulabatur Piniarius illustriss. qui fidei & in-
tegritate & moribus insignis migravit ad Dominù.
Lucina autem coniunx eius iam marito orbata,
nocturnè in precibus perseuerans castissimum
exhibebat famularum. Cumque supra vires in-

Maximus
verberatur
& indè ca-
pite plectitur.

Cædes Bassi.

Item Fabij.

Mors beati
Piniari.

Lucina re-
ligiosa vita.

edia & triduanis ieiunijs se maceraret. Sebastianus
 martyr Domini ei apparuit, locumque, in quo
 ipsius corpus sacrilegi abiecerant, indicauit. Quod
 illa mox extractum venerabunda sepeliuit: atque
 ab eodem martyre se admonitam referebat, ut quo-
 tidiano ieiunio contenta, cibum, post datam à Sa-
 cerdotibus in Missæ sacrificio benedictionem, ho-
 meret & moderatum etiam vini vsum admitteret.
 Eodem tempore cæsis Simplicio & Faustino fratri-
 bus via Portuensi, eorum soror Beatrix postquam
 funera debito cum honore & pietate curasset,
 Lucinam se contulit, vt reliquum vitæ spatium
 diuino cultu cum ea exigeret. Sed mensibus vixit
 septem eo studio transactis, cum Lucretius quidam
 vicinus Beatricis possessor prædium quoddam
 luculentum iniqua cupiditate expeteret, Beatri-
 cem comprehendi & ad sacrificandum duci iussit.
 Cumque illa constanti animo recusaret, vir eadem
 us noctu eam à seruis præfocari iussit: quam Lu-
 cretius in suis ipsa manibus apud fratres eius sepelire
 Porro Lucretius, occupato prædio cum amicis
 ram daret, & inter pocula sanctis martyribus
 taret, ecce infans fœminæ cuiusdam in has vocem
 rupit: Audi Lucreti, occidisti & inuasisti. Tu
 datus es in manus inimici. Ad quæ verba pallens
 tremore correptus Lucretius, & mox à dæmone
 grauius tortus post horas tres impium exitum
 spiritum: cæterisque, qui conuiuio intererat, terro-
 rum sua morte incussit timorem, vt simul omnes
 Christianos confugerent & ex animo nomina
 Christo darent.

Lucina autem fugam meditante propter
 cutionis acerbiter, S. Beatrix ei apparuit, &
 mente illam reuocauit, dixitque illo ipso

S. Beatrix
 præfocatur
 in carcere.

res Ecclesie restitutum iri. quod ita factum est.
 fuit autem castissima matrona annis nonaginta
 que eleemosynis, ieiunijs, precibus & hymnis
 ornata: quibus operibus mirifice ornata tandem
 ad Dominum migravit.

VITA S. GANGVLPHI MARTYRIS.

ex ea qua extat in Suri Commentarijs.

Angulphus præclaris in Burgundia ortus na-
 talibus, à parentibus adhuc puer Christiana
 religionis disciplinis apprimè eruditus est:
 in tenera illa ætate cū esset egregia indole & for-
 te eleganti, consuebat crebris piorum interesse
 conventibus, fauosque diuinorum eloquiorū fulci-
 ens ab ore illorum, Catholicas sententias manda-
 re memoriæ: ita vt fragili corpusculo impressam
 liceret, cernere effigiē & exemplar sanctitatis.
 In cæcitate autem ætate nulla non morum honestate
 solutus, ludicra malè ociosorum hominū specta-
 ta tanquā voraginem quādam deuitabat, & pe-
 nitentium iuuenum lubrica consortia respuebat.
 Quā verò amplissimæ opulenti patrimonij pos-
 sessiones & facultates ad eum deuolutæ sunt, tanta
 benignitate pauperibus & egenis consuluit, quantā
 verbis vix explicare possumus.

11. Maij.

Patria eius.

Pietas pueti

Ducit vxore
 tem.

Vol autem ad virilem ætatem peruenit, vxorem
 generis quidem nobilitate ipsi non imparem,
 moribus longè dissimilē, quam præpotens Deus
 potissimum ei sociasse videtur, vt per illam
 viri patientiam & innocentis vitæ simplici-
 tatem probaret egregiè: quæ vsqueadè virtutum
 merita occultare studebat, vt ab inuidis
 parò inertia torpere diceretur. Atque ne vllum